

vermogensaanwasdeling is, dat het aandeel van de werknemers gedurende kortere of langere tijd gedwongen moet worden bespaard. De door de S.E.R. bedoelde overwinst is naar onze mening niet gelijk aan, doch hoger dan de winst volgens de definitie die wij zoëven gaven bij de winstdeling. Ingehouden winsten voor de expansie van de onderneming vallen, in tegenstelling tot die bij de winstdeling, wèl onder de vermogensaanwasdeling.

Beperken wij ons voorshands tot de winstdeling en het materiële effect van dit soort regelingen. Ons inziens kan het uit te keren winstaandeel slechts een fractie zijn van de uitbetaalde loonsom, en dan nog slechts in een beperkt aantal bedrijfstakken.

Ter illustratie noem ik de gemiddelde netto bedrijfswinst in het midden- en kleinbedrijf in 1964: ⁴⁾

Ambacht	f 16.065,—
Kleinhandel	f 13.858,—
Vervoer	f 16.250,—
Horeca	f 13.488,—
Totaal alle branches	f 14.881,—

Vermindert men deze bedragen met de door deze ondernemers te betalen inkomstenbelasting en houdt men bovendien rekening met noodzakelijke reserveringen, dan kan men globaal gesproken zeggen, dat het midden- en kleinbedrijf niet voor het invoeren van winstdeling of vermogensaanwasdeling in aanmerking komt.

Vermoedelijk is zulks in land- en tuinbouw eveneens het geval.

Voor een groot deel van de Nederlandse grondstofverwerkende industrie acht ik voorts de volgende schattingscijfers kenmerkend:

		Opbrengst 100%
Grondstoffen	60%	
Lonen	30%	
Overige kosten	8%	98%
	Netto winst	2%

waarvan te betalen vennootschapbelasting 0,9%.

⁴⁾ Bron: Statistisch Bulletin, 22e jaargang no. 106, 2 novemer 1966.